

Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
GIOVANNI PITRUZZELLA
föredraget den 14 juli 2022¹

Förenade målen C-439/20 P och C-441/20 P

**Europeiska kommissionen
mot**

**Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (C-439/20 P)
och**

**Europeiska unionens råd
mot**

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (C-441/20 P)

”Överklagande – Dumpning – Subventioner – Import av solcellsmoduler av kristallint kisel samt väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina – Förordning (EU) 2016/1036 – Artiklarna 8.1, 8.9, 8.10 och 10.5 – Förordning (EU) 2016/1037 – Artiklarna 13.1, 13.9, 13.10 och 16.5 – Åsidosättande av ett åtagande – Verkan av återtagandet av godtagandet av ett åtagande – Genomförandeförordningarna (EU) nr 1238/2013 och nr 1239/2013 – Upptagande till prövning av en invändning om rättsstridighet – Genomförandeförordning (EU) 2016/2146 – Ogiltigförklaring av åtagandefakturor”

1. Om kommissionen har återtagit godtagandet av ett åtagande, på grund av att den exporterande tillverkare som har gjort åtagandet har brutit mot detta, ska de slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsstullar som redan har införts tillämpas på den import som hör till det brutna åtagandet och som har skett från och med den dag då de infördes, eller ska de enbart tillämpas på den import som har skett efter det att åtagandet återtog? Får kommissionen i detta sammanhang ogiltigförklara fakturorna för den import som hör till det brutna åtagandet och förordna om att de nationella myndigheterna ska ta ut de slutgiltiga tullarna för sådan import?

2. Dessa är i huvudsak de viktigaste frågor som ställs i de förenade målen avseende två överklaganden som har ingetts av Europeiska kommissionen i mål C-439/20 respektive Europeiska unionens råd i mål C-441/20 P² (nedan gemensamt kallade institutionerna). I dessa överklaganden har institutionerna yrkat att domstolen ska upphäva domen från Europeiska unionens tribunal av den 8 juli 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/kommissionen (T-110/17, EU:T:2020:315, nedan kallad den överklagade domen), där tribunalen biföll den talan som

¹ Originalspråk: italienska.

² Domstolens ordförande beslutade den 7 januari 2021 att förena de båda målen i fråga.

företaget Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd (nedan kallat Jiangsu) har väckt om delvis ogiltigförklaring av genomförandeförordning (EU) 2016/2146³ (nedan kallad den omtvistade förordningen) såvitt den avser Jiangsu.

I. Tillämpliga bestämmelser

3. Vid tidpunkten för den omtvistade förordningen reglerades unionens vidtagande av antidumpningsåtgärder av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen⁴ (nedan kallad den grundläggande antidumpningsförordningen).

4. I artikel 8 i den förordningen, med rubriken ”Åtaganden”, föreskrevs följande i punkterna 1, 9 och 10:

”1. Under förutsättning att det preliminärt har fastställts att dumpning och skada föreligger, får kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 15.2 godta ett tillfredsställande åtagande som en exportör frivilligt gör att ändra sina priser eller att upphöra med export till dumpade priser, om kommissionen är övertygad om att dumpningens skadliga verkan därigenom undanröjs.

I sådana fall ska, under den tid som åtagandena är i kraft, provisoriska tullar som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7.1 eller i förekommande fall slutgiltiga tullar som införts i enlighet med artikel 9.4 inte tillämpas på relevant import av den berörda produkten när den tillverkas av de företag som avses i kommissionens beslut om godtagande av åtaganden, i dess eventuellt ändrade lydelse ...

9. Om en part i ett åtagande bryter mot eller återtar åtagandet, eller om kommissionen återtar sitt godtagande av ett åtagande, ska godtagandet av åtagandet återtas genom ett beslut av kommissionen eller en förordning från kommissionen beroende på vad som är lämpligt, och den provisoriska tull som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7 eller den slutgiltiga tull som införts i enlighet med artikel 9.4 ska automatiskt tillämpas, under förutsättning att den berörda exportören har getts tillfälle att lämna synpunkter, utom i de fall där exportören själv har återtagit sitt åtagande...

10. En provisorisk tull får införas i enlighet med artikel 7 på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga, om det finns anledning att tro att ett åtagande har brutits eller vid överträdelse av eller återtagande av ett åtagande, om den undersökning som ledde till åtagandet inte har avslutats.”

5. I artikel 10 i samma förordning, med rubriken ”Retroaktiv verkan”, föreskrevs följande i punkt 5:

”Om åtaganden har brutits eller återtagits får slutgiltiga tullar tas ut på varor som införts för fri omsättning högst 90 dagar innan provisoriska åtgärder började tillämpas under förutsättning att

³ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2146 av den 7 december 2016 om återtagande av godtagandet av åtagandet för två exporterande tillverkare enligt genomförandebeslut 2013/707/EU som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 333, 2016, s. 4).

⁴ EUT L 176, 2016, s. 21.

importen har registrerats i enlighet med artikel 14.5 och att en sådan retroaktiv bedömning inte ska tillämpas på import som ägde rum innan åtagandet bröts eller återtogs.”

6. Vid tidpunkten för den omtvistade förordningen reglerades unionens vidtagande av antisubventionsåtgärder av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen⁵ (nedan kallad den grundläggande antisubventionsförordningen).

7. Den grundläggande antisubventionsförordningen innehåller bestämmelser om åtaganden och retroaktiv verkan som är i stort sett identiska med de motsvarande bestämmelserna i den grundläggande antidumpningsförordningen. Artiklarna 13.1 första och andra stycket, 13.9, 13.10 och 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen motsvara således i huvudsak artiklarna 8.1 första och andra stycket, 8.9, 8.10 och 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen (nedan kommer de båda förordningarna gemensamt att kallas för grundförordningarna).⁶

II. Bakgrunden till tvisten och den omtvistade förordningen

8. Jiangsu är ett företag som tillverkar solcellsmoduler av kristallint kisel i Kina och exporterar dem till unionen.

9. Efter det att kommissionen hade infört införde en provisorisk antidumpningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (nedan kallade de berörda produkterna)⁷, godtog kommissionen, genom beslut 2013/423/EU av den 2 augusti 2013,⁸ ett prisåtagande (nedan kallat åtagandet) som gjorts av den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter, på bland annat Jiangsus vägnar.

10. Den 2 december 2013 antog rådet genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013⁹ om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av de berörda produkterna. Samma dag antog rådet även genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013¹⁰ om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av sådana produkter.

⁵ EUT L 176, 2016, s. 55.

⁶ De relevanta bestämmelserna i grundförordningarna är dessutom i stort sett identiska med dem i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51, och rättelse i EUT L 44, 2016, s. 20), som var tillämplig den dag då de aktuella antidumpningstullarna infördes, samt med dem i rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 188, 2009, s. 93), som var tillämplig den dag då de aktuella utjämningstullarna infördes. Därför kommer det vid prövningen av förevarande överklaganden, såsom i den överklagade domen, att hänvisas till grundförordningarna, såvida inte förordningarna nr 1225/2009 och nr 597/2009 avviker från dessa eller om sammanhanget så kräver.

⁷ Se hänvisningarna i punkt 2 i den överklagade domen.

⁸ Beslut 2013/423/EU av den 2 augusti 2013 om godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 209, 2013, s. 26).

⁹ Genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 2013, s. 1).

¹⁰ Genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (EUT L 325, 2013, s. 66).

11. Artikel 3.2 b i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i genomförandeförordning nr 1239/2013 har samma ordalydelse och föreskriver följande:

”2. En tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklARATIONEN för övergång till fri omsättning

...

b) om kommissionen drar tillbaka sitt godtagande av åtagandet enligt [grundförordningarna]¹¹ genom en förordning eller ett beslut där det hänvisas till enskilda transaktioner och genom vilket de berörda åtagandefakturorna ogiltigförklaras.”

12. Kommissionen bekräftade, genom genomförandebeslut 2013/707/EU av den 4 december 2013,¹² godtagandet av det åtagande som hade erbjudits av de kinesiska exporterande tillverkarna.

13. Enligt artikel 3.1 i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.1 i genomförandeförordning nr 1239/2013 är import som omfattas av åtagandet och genomförandebeslut 2013/707 undantagen från de antidumpnings- och utjämningstullar som har införts genom de förordningarna.

14. Kommissionen konstaterade emellertid senare att Jiangsu hade brutit mot åtagandet och antog därför den omtvistade förordningen. I artikel 1 i den förordningen återtog kommissionen godtagandet av åtagandet för bland annat Jiangsu. Kommissionen ogiltigförklarade i artikel 2.1 i förordningen de åtagandefakturor som förtecknades i bilaga I till denna och beslutade i artikel 2.2 att de ”antidumpnings- och utjämningstullar som skulle ha betalats vid tidpunkten för godkännandet av tulldeklARATIONEN för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 3.2 b i [förordning] (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i [förordning] (EU) nr 1239/2013 ska tas ut”.

III. Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

15. Genom en ansökan som ingavs till tribunalens kansli den 18 februari 2017 väckte Jiangsu en talan om ogiltigförklaring med avseende på artikel 2 i den omtvistade förordningen. Till stöd för sin talan åberopade Jiangsu en enda grund om ett åsidosättande av flera bestämmelser i grundförordningarna, vilken grundade sig på en invändning rättsstridighet med stöd av artikel 277 FEUF med avseende på artikel 3.2 b i förordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i förordning nr 1239/2013.

16. I punkterna 28–64 i den överklagade domen avtog tribunalen först de invändningar som kommissionen, med stöd av rådet, har gjort mot att talan kan tas upp till prövning och mot upptagandet till sakprövning av invändningen om rättsstridighet.

17. I punkterna 65–160 i den överklagade domen biföll tribunalen därefter talan såvitt avser den enda grund och invändning om rättsstridighet som Jiangsu åberopat och ogiltigförklarade således artikel 2 i den omtvistade förordningen, såvitt den avser Jiangsu.

¹¹ Se fotnot 6 ovan.

¹² Genomförandebeslut 2013/707/EU av den 4 december 2013 som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 325, 2013, s. 214).

IV. Parternas yrkanden

18. Genom sitt överklagande i mål C-439/20 P har kommissionen, med stöd av rådet, yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen, avvisa talan i första instans och i andra hand ogilla talan i första instans samt förplikta Jiangsu Seraphim att ersätta rättegångskostnaderna.

19. Med stöd av kommissionen har rådet genom sitt överklagande i mål C-441/20 P yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen, ogilla det i första instans framställda yrkandet och förplikta Jiangsu Seraphim att ersätta rättegångskostnaderna samt i andra hand återförvisa målet till tribunalen och låta frågan om rättegångskostnader i första instans och målet om överklagande anstå.

20. Jiangsu har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandena och förplikta kommissionen och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

V. Analys av överklagandena

21. Kommissionen har åberopat fyra grunder till stöd för sitt överklagande i mål C-439/20 P. Dessa grunder överlappar till stor del de två grunder som rådet har åberopat till stöd för sitt överklagande i mål C-441/20 P. De båda överklagandena ska således prövas gemensamt.

A. De första grunderna avseende upptagandet till sakprövning

22. Genom sina första grunder har institutionerna gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i sin bedömning att Jiangsus talan kunde tas upp till prövning (första delen) och i sin bedömning att Jiangsus invändning om rättsstridighet kan tas upp till sakprövning och är verkningsfull (andra delen).

1. De första grundernas första del om Jiangsus talerätt och berättigade intresse av att få saken prövad

23. I den första delen av sina första grunder för överklagandet har institutionerna bestridit tribunalens bedömning av Jiangsus talerätt och berättigade intresse av att få saken prövad när det gäller den angripna bestämmelsen i den omtvistade förordningen, det vill säga artikel 2 i denna.

a) Direkt berörd

24. Institutionerna har framför allt kritiserat tribunalen för att i flera avseenden ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkterna 37, 38, 44 och 45 i den överklagade domen genom att anse att Jiangsu var direkt berörd, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, av den angripna bestämmelsen i den omtvistade förordningen. Institutionerna har påpekat att det inte var Jiangsu, i egenskap av exporterande tillverkare, utan det närstående importföretaget Seraphim Solar System GmbH som hade gjort tulldeklarationerna för de varor som fakturorna ogiltigförklarades för genom nämnda förordning. Det är således det sistnämnda företaget, och inte Jiangsu, som ska erlägga de antidumpnings- och utjämningstullar som ska betalas till följd av ogiltigförklaringen av de fakturor som Jiangsu har utfärdat. Uppkomsten av denna tullskuld medför en ändring av den rättsliga ställningen till följd av artikel 2 i den

omtvistade förordningen. Jiangsus rättsliga ställning, i egenskap av exporterande tillverkare, har således inte ändrats genom artikel 2 i den angripna förordningen och Jiangsu är därför inte direkt berörd i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

25. Det följer av fast rättspraxis i detta avseende att villkoret i artikel 263 fjärde stycket FEUF att en fysisk eller juridisk person ska vara direkt berörd av den åtgärd mot vilken talan väcks kräver att två kriterier samtidigt är för handen. För det första måste den angripna åtgärden ha direkt inverkan på dennes rättsliga ställning. För det andra får rättsakten inte lämna något utrymme för skönsmässig bedömning för dem till vilka den riktar sig, och som ska genomföra den, vilket innebär att genomförandet ska ha en rent automatisk karaktär och endast följa av unionslagstiftningen, utan att några mellanliggande regler tillämpas.¹³

26. I förevarande fall har Jiangsu bestridit artikel 2 i den omtvistade förordningen i sin helhet. Såsom framgår av punkt 14 ovan och såsom tribunalen har påpekat i punkt 44 i den överklagade domen har kommissionen genom denna bestämmelse, i punkt 1, bland annat ogiltigförklarat de åtagandefakturor som Jiangsu har utfärdat och som avser vissa specifika transaktioner och i punkt 2 förordnat att de slutgiltiga tullar som skulle ha betalats för de transaktioner som fakturorna avser ska tas ut. I denna punkt i den överklagade domen har tribunalen konstaterat att de bestämmelser som Jiangsu har bestridit därmed direkt har påverkat Jiangsus rättsliga ställning.

27. Jag anser i detta avseende att ett beslut om ogiltigförklaring av fakturor som har utfärdats av en part direkt kan påverka dennes rättsliga ställning. I och med att fakturorna elimineras påverkar ett sådant beslut i själva verket avtalsförhållandet rörande de specifika transaktioner som omfattas av de ogiltigförklarade fakturorna, i förevarande fall förhållandet mellan Jiangsu och importören, och beslutet kan även påverka förhållandet mellan den part som utfärdar fakturorna och skattemyndigheterna.¹⁴ Institutionerna kan följaktligen inte, enligt min mening, hävda att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att Jiangsu var direkt berörd av artikel 2 i den omtvistade förordningen, åtminstone vad gäller punkt 1 i den bestämmelsen.

28. Vad punkt 2 beträffar stämmer det, såsom institutionerna har gjort gällande, att den tullskuld som följde av att fakturorna ogiltigförklarades uppstod gentemot importören, det vill säga företaget Seraphim Solar System GmbH, som är en aktör som är juridiskt fristående från Jiangsu men som dock har koppling till det företaget. Jag anser dock inte att den omständigheten, i förevarande fall, är av en sådan art att Jiangsus talan inte kan tas upp till prövning, eftersom villkoret direkt berörd inte är uppfyllt.

29. Uppkomsten av tullskulden är nämligen en omedelbar och direkt följd av att de aktuella fakturorna har ogiltigförklarats, och såsom framgår av den omtvistade förordningen som sådan¹⁵ är en sådan ogiltigförklaring en nödvändig förutsättning för att en sådan skuld ska kunna uppstå. Ogiltigförklaringen av fakturorna för åtagandetransaktionerna och uppkomsten av tullskulden för dessa transaktioner är därför effekter som är nära knutna till samma åtgärd, vilket innebär att det

¹³ Se, bland annat, dom av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 69 och angiven rättspraxis).

¹⁴ För exempel på mål vid unionsdomstolarna som rör frågor om ogiltigförklaring av fakturor, se, bland annat, dom av den 21 oktober 2021, Wilo Salmson France (C-80/20, EU:C:2021:870), eller tribunalens dom av den 2 oktober 2014, Spraylat/Echa (T-177/12, EU:T:2014:849, se, särskilt, punkt 21).

¹⁵ Se skäl 32 och, omvänt, skäl 33 sista meningen i den omtvistade förordningen.

vore konstlat att skilja dem åt. Dessutom avser tullskulderna just de specifika transaktioner som fakturorna omfattar, vilket innebär att de med nödvändighet påverkar de transaktionerna, som Jiangsu är part i, och därmed Jiangsus rättsliga ställning.

30. Av ovanstående följer att enligt min mening har tribunalen inte, i motsats till vad institutionerna har hävdad, gjort sig skyldig till någon felaktig rättstillämpning när den fann att Jiangsu var direkt berörd av artikel 2 i den omtvistade förordningen.

b) Berättigat intresse av att få saken prövad

31. Institutionerna har i andra hand gjort gällande att tribunalens analys av Jiangsus berättigade intresse av att få saken prövad för att bestrida artikel 2 i den omtvistade förordningen bygger på felaktig rättstillämpning.

32. Tribunalen påpekade i punkt 47 i den överklagade domen att det i rättspraxis underförstått, men med nödvändighet, medges att en talan som väckts av en exporterande tillverkare mot en rättsakt om att återkalla godtagandet av ett åtagande och om införande av en slutgiltig antidumpningstull på de produkter som denne tillverkar och exporterar på unionsmarknaden kan tas upp till sakprövning.¹⁶ Tribunalen har angett att i en liknande situation kan därav slutsatsen dras att en sådan exporterande tillverkare även ska anses ha rätt att bestrida påförandet av denna tull på de produkter som denne redan har exporterat och med avseende på vilka åtagandefakturorna har ogiltigförklarats av kommissionen. I punkt 48 i den överklagade domen fann tribunalen dessutom att de ifrågasatta bestämmelserna, i den mån de bidrar till att fördyra Jiangsus varor vid importen, har negativa återverkningar på sökandens affärsförbindelse med importören av de aktuella varorna, vilka skulle avskaffas om talan skulle vinna framgång.

33. Institutionerna har hävdad att denna analys bygger på felaktig rättstillämpning. Övervägandena i punkt 47 i den överklagade domen är irrelevanta, eftersom de avser det berättigade intresset av att få saken prövad och grundar sig på en felaktig tolkning av artikel 263 fjärde stycket FEUF. Den rättsliga analogi som har gjorts i denna punkt är således felaktig, eftersom den inte hänför sig till en situation som den i förevarande fall. I punkt 48 i den överklagade domen görs en tolkning av begreppet berättigat intresse av att få saken prövad som strider mot rättspraxis och som innebär att det räcker att visa att en ren ekonomisk fördel följer om talan skulle vinna framgång, trots att det i själva verket krävs en ändring av klagandens rättsliga ställning. Jiangsu har bestridit institutionernas argument.

34. Det följer av domstolens fasta praxis i detta avseende att en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person endast kan prövas i den mån som personen har ett berättigat intresse av att den angripna rättsakten ogiltigförklaras. Ett sådant intresse förutsätter att själva ogiltigförklaringen av rättsakten kan få rättsverkningar och att talan således kan medföra en fördel för den person som har väckt den. En sökandes berättigade intresse av att få saken prövad ska vara faktiskt och aktuellt, och det får inte avse en hypotetisk framtida situation.¹⁷

¹⁶ Tribunalen har hänvisat till domen av den 9 september 2010, Usha Martin/rådet och kommissionen (T-119/06, EU:T:2010:369), vilken fastställdes efter överklagande genom dom av den 22 november 2012 (Usha Martin/rådet och kommissionen, C-552/10 P, EU:C:2012:736).

¹⁷ Se, bland annat, dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkterna 55 och 56 och där angiven rättspraxis) och dom av den 27 mars 2019, Canadian Solar Emea m.fl./rådet (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punkterna 91 och 92 och där angiven rättspraxis) (nedan kallad domen Canadian Solar).

35. Tribunalens resonemang i den överklagade domen kan kritiseras i förevarande fall. Den analogi som tribunalen har gjort i punkt 47 i den domen förefaller nämligen tvivelaktig. Den avser inte specifikt kravet på berättigat intresse av att få saken prövad och dess relevans är inte på något sätt styrkt. Dessutom förefaller de överväganden som har gjorts i punkt 48 i den överklagade domen, om de negativa återverkningarna på affärsförbindelserna mellan Jiangsu och dess importör, inte i sig vara tillräckliga för att visa att ogiltigförklaringen av rättsakten har medfört sådana positiva effekter på Jiangsus rättsliga ställning att det motiverar ett berättigat intresse av att få saken prövad, såsom anges i den rättspraxis som det erinras om i punkt 34 ovan.

36. Trots dessa felaktigheter ska den överklagade domen inte upphävas, enligt min mening, eftersom slutsatsen att Jiangsu hade ett berättigat intresse av att få artikel 2 i den omtvistade förordningen ogiltigförklarad är korrekt.¹⁸

37. Såsom anges i punkt 26 ovan har kommissionen i förevarande fall, genom artikel 2 i den omtvistade förordningen, dels ogiltigförklarat de åtagandefakturor som har utfärdats av bland annat Jiangsu, dels förordnat om att de slutgiltiga tullar som skulle ha betalats i samband med de transaktioner som fakturorna avser ska tas ut.

38. Ogiltigförklaringen av den bestämmelsen i den omtvistade förordningen innebär under dessa omständigheter att de fakturor som Jiangsu har utfärdat inte längre är ogiltiga vilket därmed får rättsverkningar enligt den rättspraxis som anges i punkt 34 ovan. Undanröjandet av rättsverkningarna för Jiangsu, närmare bestämt inom ramen för avtalsförhållandena rörande de transaktioner som de ogiltigförklarade fakturorna avser, och som är en följd av att fakturorna ogiltigförklarats, utgör en fördel som Jiangsu erhåller av att talan vinner framgång. Ogiltigförklaringen innebär således att beslutet om uppbörd av de slutgiltiga tullar som skulle ha betalats i samband med de transaktioner som fakturorna avser (transaktioner som Jiangsu var säljande part i, såsom har påpekats i punkt 29 ovan) var ogiltigt. Av dessa överväganden följer enligt min mening att Jiangsu hade ett berättigat intresse av att få den angripna bestämmelsen i den omtvistade förordningen ogiltigförklarad. Följaktligen ska även denna invändning från institutionerna avslås.

2. De första grundernas andra del om huruvida Jiangsus invändning om rättsstridighet kan tas upp till sakprövning och vara verkningsfull

39. Den andra delen av de första grunder som institutionerna har åberopat avser den tribunalens analys i punkterna 57–64 i den överklagade domen där den fann att den invändning om rättsstridighet som Jiangsu har gjort, enligt artikel 277 FEUF, vad gäller artikel 3.2 b i förordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i förordning nr 1239/2013 kan tas upp till sakprövning (nedan gemensamt benämnda bestämmelserna som omfattas av invändningen om rättsstridighet).

40. Till följd av denna analys konstaterade tribunalen att eftersom det inte fanns något berättigat intresse av att väcka talan mot dessa bestämmelser kunde det inte hävdas att Jiangsu hade rätt att bestrida dessa, med stöd av artikel 263 FEUF, direkt efter det att de antagits och att nämnda företag således kunde bestrida dem inom ramen för en invändning om rättsstridighet enligt artikel 277 FEUF.¹⁹

¹⁸ Det framgår nämligen av rättspraxis att om en dom från tribunalen innehåller domskäl som strider mot unionsrätten, men domslutet framstår som riktigt enligt andra rättsliga grunder, innebär inte detta åsidosättande att avgörandet ska upphävas, och domskälen ska då ersättas. Se, bland annat, dom av den 11 maj 2017, Dyson/kommissionen (C-44/16 P, EU:C:2017:357, punkt 55 och där angiven rättspraxis).

¹⁹ Se punkt 64 i den överklagade domen.

41. Institutionerna anser att tribunalens analys innehåller flera fall av felaktig rättstillämpning och att den framför allt strider mot den rättspraxis som följer av domen SolarWorld och domen Canadian Solar.²⁰ Kommissionen har även bestridit den verkningfulla karaktären hos invändningen om rättsstridighet.

42. I detta avseende ska det framför allt erinras om att enligt fast rättspraxis ger artikel 277 FEUF uttryck för en allmän princip som innebär att alla parter tillförsäkras en rätt att, i syfte att få ett beslut som berör dem direkt och personligen ogiltigförklarat, bestrida giltigheten av institutionernas tidigare rättsakter, vilka utgör den rättsliga grunden för det angripna beslutet, om denna part inte hade rätt att med stöd av artikel 263 FEUF väcka talan direkt mot dessa rättsakter, vilka parten sålunda får utstå följderna av utan att ha varit i stånd att begära att de skulle ogiltigförklaras.²¹ Det är endast möjligt att göra invändning om rättsstridighet om inga andra rättsmedel står till buds.²² Vidare framgår det av artikel 277 FEUF som sådan att ett eventuellt godtagande av invändningen endast innebär ett indirekt konstaterande av att rättsakten är rättsstridig och att de bestämmelser som har uppgetts vara rättsstridiga inte ska tillämpas mellan parterna, och att det därmed inte innebär att de ska ogiltigförklaras.²³

43. Inledningsvis anser jag också att det bör erinras om att i domen SolarWorld slog domstolen fast att artikel 2 i förordning nr 1239/2013 är en bestämmelse som inte kan anses vara avskiljbar från övriga delar av den förordningen och att en ogiltigförklaring av den bestämmelsen med nödvändighet skulle påverka kärninnehållet i förordningen.²⁴ Mot bakgrund av detta konstaterande fastställde domstolen tribunalens beslut att avvisa en talan som avsåg ogiltigförklaring av enbart den bestämmelsen och inte av förordningen i sin helhet. Domstolen grundade sig på fast rättspraxis enligt vilken en delvis ogiltigförklaring av en unionsrättsakt inte är möjlig annat än när de delar som begärs ogiltigförklarade kan avskiljas från övriga delar av rättsakten.²⁵ I domen Canadian Solar utvidgade domstolen i huvudsak dessa överväganden till att omfatta artikel 3 i förordning nr 1238/2013.²⁶

44. I detta sammanhang ska det för det första undersökas huruvida tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning, såsom institutionerna har hävdad, när den fann att Jiangsu inte hade något intresse av att väcka talan vad gäller de bestämmelser som invändningen om rättsstridighet avser.

45. Jag vill påpeka i detta avseende att tribunalen, i punkterna 61 och 62 i den överklagade domen, konstaterade att frågan huruvida dessa bestämmelser skulle tillämpas på Jiangsu vid punkten för antagandet av de nämnda bestämmelserna dessutom var rent hypotetisk. Tribunalen påpekade

²⁰ Dom av den 9 november 2017, SolarWorld/rådet (C-205/16 P, EU:C:2017:840, nedan kallad domen SolarWorld) och domen Canadian Solar, som citeras i fotnot 17 ovan).

²¹ Se dom av den 6 mars 1979, Simmenthal/kommissionen (92/78, EU:C:1979:53, punkt 39), och, senast, dom av den 17 december 2020, BP/FRA (C-601/19 P, ej publicerad, EU:C:2020:1048, punkt 26 och angiven rättspraxis).

²² Se, bland annat, dom av den 15 februari 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 37), samt den övriga rättspraxis som det hänvisas till i punkt 56 i den överklagade domen.

²³ Vad gäller den nödvändiga skillnaden i verkan mellan ett indirekt konstaterande av rättsstridighet och en dom om ogiltigförklaring, se de relevanta övervägandena på s. 195 i förslag till avgörande av generaladvokaten Trabucchi i de förenade målen Kortner m.fl./rådet m.fl. (15/73–33/73, 52/73, 53/73, 57/73–109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 och 135/73–137/73, ej publicerat, EU:C:1973:164).

²⁴ Se punkterna 44, 55 och 57 i domen SolarWorld. Domstolen konstaterade särskilt, i punkt 46 i den domen, att unionslagstiftaren har infört handelspolitiska skyddsåtgärder som utgör en enhet eller ett "paket". Förordningen inför nämligen två separata och kompletterande åtgärder som eftersträvar ett och samma resultat, nämligen att undanröja de skadevällande verkningarna av den kinesiska subventionen på unionsindustrin med avseende på de berörda produkterna och samtidigt skydda nämnda industris intressen.

²⁵ Se punkt 38 i domen SolarWorld och där angiven rättspraxis.

²⁶ Se punkt 64 i domen Canadian Solar.

vidare att Jiangsus berättigade intresse av att få ovannämnda bestämmelser prövade inte enbart kunde grunda sig på att kommissionen kunde återta sitt godtagande av åtagandena och därefter återkalla åtagandefakturorna.

46. Jag anser att tribunalens överväganden är korrekta. Vid tidpunkten för antagandet av förordningarna nr 1238/2013 och 1239/2013 var tillämpningen av de bestämmelser som omfattas av invändningen om rättsstridighet – vilka, såsom det erinras om i punkt 11 ovan, föreskrev att en tullskuld ska uppstå om kommissionen drar tillbaka sitt godtagande av åtagandet genom en förordning eller ett beslut där det hänvisas till enskilda transaktioner och genom vilket de berörda åtagandefakturorna ogiltigförklaras – rent hypotetisk och beroende av en omständighet, nämligen att en överträdelse av åtagandet hade konstaterats vilken ännu inte förelåg och inte kunde ha förelegat.

47. Tribunalens överväganden är således förenliga med domstolens fasta praxis där det anges att en sökandes berättigade intresse av att få saken prövad ska vara faktiskt och aktuellt, inte får avse en hypotetisk framtida situation och ska föreligga, vad avser ändamålet med talan, när talan väcks med risk för att den annars avvisas.²⁷ Det ska för övrigt påpekas att institutionerna, i sina överklaganden, i själva verket inte har bestridit dessa överväganden från tribunalen sida i ovannämnda punkter i den överklagade domen.

48. Enligt min mening gjorde tribunalen således inget fel när den fann att Jiangsu – eftersom inget åsidosättande av åtagande hade konstaterats – inte hade något berättigat intresse av att väcka talan mot de bestämmelser som är föremål för invändningen om rättsstridighet, vid tidpunkten för antagandet av de båda ovannämnda förordningarna och under den efterföljande period då nämnda företag kunde ha ifrågasatt dessa.

49. För det andra har institutionerna gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte avvisa invändningen om rättsstridighet, eftersom Jiangsu, på grundval av det faktum att de bestämmelser som invändningen avser inte kan avskiljas från de övriga delarna av förordningarna nr 1238/2013 och nr 1239/2013, mot bakgrund av domarna SolarWorld och Canadian Solar, hade kunnat väcka talan mot dessa förordningar i sin helhet och i detta sammanhang göra gällande att någon av bestämmelserna i dessa är rättsstridiga. Eftersom Jiangsu inte har väckt talan mot förordningarna inom tidsfristen för överklagande har Jiangsu nu inte möjlighet att åberopa en invändning om rättsstridighet.

50. Jag vill dock påpeka i detta avseende att, oberoende av frågan om huruvida de aktuella bestämmelserna kan avskiljas från de övriga delarna av förordningarna, följer det av övervägandena i punkterna 45-47 ovan att även om Jiangsu hade överklagat förordningarna nr 1238/2013 och nr 1239/2013 i sin helhet inom tidsfristen för överklagande skulle Jiangsu ändå inte ha haft något berättigat intresse av att väcka talan mot de bestämmelser som omfattas av invändningen om rättsstridighet.

51. Det följer nämligen av rättspraxis att de principer som nämns i punkt 47 ovan att det berättigade intresset av att få saken prövad måste vara faktiskt, aktuellt och icke-hypotetiskt även är tillämpliga på enskilda grunder.²⁸ Mot bakgrund av tribunalens överväganden som det erinras

²⁷ Se, bland annat, dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 56 och domen Canadian Solar Emea (punkterna 91 och 92 och där angiven rättspraxis).

²⁸ Just i domen Canadian Solar slog domstolen fast att en grund till stöd för en talan om ogiltigförklaring inte kan tas upp till sakprövning på grund av att det saknas ett berättigat intresse av att få saken prövad, när en ogiltigförklaring av den angräpnade rättsakten med stöd av nämnda grund inte kan medföra att sökanden når sådan framgång som eftersträvas, även om det antas att det skulle finnas fog för grunden. Se punkt 93 i den domen och där angiven rättspraxis.

om i punkt 45 ovan hade Jiangsu inte kunnat bestrida de aktuella bestämmelserna även om Jiangsu hade väckt talan mot förordningarna nr 1238/2013 och nr 1239/2013 i sin helhet, eftersom företaget inte hade berättigat intresse av att få saken prövad. Institutionerna kan därför inte göra gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i detta avseende.

52. Med detta sagt är det emellertid nödvändigt att för det tredje pröva kommissionens argument att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att invändningen om rättsstridighet kunde tas upp till sakprövning, eftersom Jiangsu, på grund av att de bestämmelser som omfattas av invändningen om rättsstridighet inte kan avskiljas från de övriga bestämmelserna i förordningarna nr 1238/2013 och nr 1239/2013, vilket bekräftades i domarna *SolarWorld* och *Canadian Solar*, inte hade kunnat göra en dylik invändning mot enbart de bestämmelser som är föremål för denna invändning utan mot förordningarna i sin helhet.

53. Kommissionen grundar detta argument på antagandet att den princip, som det erinras om i punkt 43 ovan och som uttrycks i rättspraxis när det gäller talan om ogiltigförklaring, i den mening som avses i artikel 263 FEUF, enligt vilken en delvis ogiltigförklaring av en unionsrättsakt inte är möjlig annat än när de delar som begärs ogiltigförklarade kan avskiljas från övriga delar av rättsakten, kan överföras till en invändning om rättsstridighet enligt artikel 277 FEUF.²⁹ Härav följer att en invändning om rättsstridighet som enbart görs mot bestämmelser som inte kan avskiljas från övriga delar av rättsakten inte kan tas upp till sakprövning.

54. Jag är i vilket fall som helst inte övertygad om att detta antagande är korrekt, oberoende av frågan om huruvida de aktuella bestämmelserna kan avskiljas från förordningarnas övriga delar, vilken det tvistas om mellan parterna.³⁰

55. Den huvudsakliga grund som den rättspraxis enligt vilken en ogiltigförklaring av en del av en unionsrättsakt endast är möjlig under förutsättning att denna del kan avskiljas från rättsakten i övrigt bygger på är att det måste undvikas att rättsaktens kärninnehåll ändras till följd av den delvisa ogiltigförklaring av rättsakten som sökanden har begärt.³¹ Detta skulle i själva verket innebära en omprövning av rättsakten, vilket skulle överskrida de befogenheter som EU-domstolen har i en talan om ogiltigförklaring samt innebära att den dömer utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*).³²

56. Detta resonemang är dock inte tillämpligt på en invändning om rättsstridighet. Såsom har påpekats i punkt 42 ovan kan det nämligen inom ramen för detta rättsmedel endast göras gällande att en rättsakt som har ifrågasatts indirekt inte skall tillämpas, men inte att denna skall ogiltigförklaras.³³ Det enbart indirekta konstaterandet av att de bestämmelser som är föremål för invändningen om rättsstridighet är rättsstridiga och att de därför inte kan tillämpas mellan parterna i det pågående målet är enbart av deklarativ och inte av rättighetsskapande karaktär. Detta indirekta konstaterande kan således inte medföra en ändring av rättsaktens innehåll liknande den som skulle ske om de aktuella bestämmelserna ogiltigförklarades.

²⁹ Se domen *SolarWorld*, punkt 38 och där angiven rättspraxis.

³⁰ Jiangsu har påpekat att det i domarna *SolarWorld* och *Canadian Solar* generellt har hänvisats till artikel 3 respektive artikel 2 i förordningarna nr 1238/2013 och nr 1239/2013 och inte specifikt till bestämmelserna i punkt 2 i dessa artiklar, vilka dock skulle kunna avskiljas från artikelns övriga delar. Institutionerna har bestridit denna tolkning av de aktuella bestämmelserna.

³¹ Se, bland annat, dom av den 16 februari 2022, *Ungern/parlamentet och rådet* (C-156/21, EU:C:2022:97, punkt 293 och angiven rättspraxis), och dom *SolarWorld* punkt 38 och angiven rättspraxis.

³² Se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 juni 1972, *Jamet/kommissionen* (37/71, EU:C:1972:57, punkterna 11 och 12), och förslag till avgörande av generaladvokaten Bot i målet *Spanien/rådet* (C-442/04, EU:C:2008:58, punkt 83).

³³ Se, utöver fotnot 23 ovan, även förslag till avgörande av generaladvokaten Bot i målet *Spanien/rådet* (C-442/04, EU:C:2008:58, punkt 83).

57. Även om det antas i förevarande fall att de bestämmelser som är föremål för invändningen om rättsstridighet inte kan avskiljas från rättsaktens övriga delar, har tribunalens indirekta konstaterande av deras rättsstridighet i punkt 158 i den överklagade domen och fastställandet av att de därmed inte är tillämpliga på Jiangsu till exempel inte medfört någon ändring av kärninnehållet i förordningarna nr 1238/2013 och nr 1239/2013 i förevarande fall. Domstolens resonemang och slutsats i domarna SolarWorld och Canadian Solar att en ogiltigförklaring av bestämmelserna med nödvändighet skulle påverka förordningarnas kärninnehåll är därmed inte tillämpliga i förevarande fall.

58. Av ovanstående följer enligt min mening att tribunalen inte gjorde sig skyldig till någon felaktig rättstillämpning när den fann att Jiangsus invändning om rättsstridighet kan tas upp till sakprövning, trots den omständigheten att invändningen inte har gjorts mot förordningarna nr 1238/2013 och nr 1239/2013 i sin helhet.

59. För det fjärde har kommissionen även hävdats att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkt 63 i den överklagade domen genom att anse att de bestämmelser som är föremål för invändningen om rättsstridighet är av allmän karaktär. Kommissionen anser dock att de enbart är tillämpliga på företag som har erbjudit åtaganden och att de därför utgör individuella beslut som är riktade till dem.

60. Av artikel 277 FEUF följer i detta avseende att rättsmedlet invändning om rättsstridighet får användas i tvister där "en akt med allmän giltighet" ifrågasätts. Härav följer således en negativ begränsning av de rättsakter som rättsmedlet får användas mot, med uteslutande av rättsakter med individuell giltighet mot vilka sökanden hade kunnat väcka en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF. Syftet med detta villkor är att förhindra att en invändning om rättsstridighet kan användas för att kringgå kraven för upptagande till sakprövning av en talan om ogiltigförklaring och därmed för att ifrågasätta lagenligheten av en akt utan att de villkor som föreskrivs i artikel 263 FEUF följs.

61. Det ska erinras om i detta avseende att enligt domstolens fasta praxis har en rättsakt allmän giltighet om den är tillämplig på objektivet bestämda situationer och medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets.³⁴

62. Detta är enligt min mening inte fallet vad gäller de bestämmelser som omfattas av invändningen om rättsstridighet. Såsom uttryckligen anges i punkt 1 i de båda artiklarna i fråga är de bestämmelserna inte tillämpliga på allmänna och abstrakta kategorier av personer, utan enbart på "företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen och vars namn förtecknas i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU".

63. Jag delar således kommissionens uppfattning att tribunalen därför gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 63 i den överklagade domen kvalificerade de aktuella bestämmelserna som rättsakter med allmän giltighet.

64. Trots detta anser jag en aktör som Jiangsu som, såsom framgår av punkterna 45–47 och 50 ovan, inte har möjlighet att ifrågasätta dessa bestämmelser inom ramen för en talan som väcks med stöd av artikel 263 FEUF, i ett specifikt fall som det i förevarande mål, måste ges möjlighet att indirekt ifrågasätta bestämmelsernas lagenlighet.

³⁴ Se dom av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/kommissionen och kommissionen/Scuola Elementare Maria Montessori och Ferracci (C-622/16 P a C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 29 och angiven rättspraxis).

65. Den allmänna principen, som det erinras om i den rättspraxis som nämns i punkt 42 ovan och som kommer till uttryck i artikel 277 FEUF, syftar till att alla parter tillförsäkras en rätt att, i syfte att få en rättsakt som berör dem direkt och personligen ogiltigförklarad, bestrida giltigheten av institutionernas tidigare rättsakter, vilka utgör den rättsliga grunden för den angripna rättsakten, om denna part inte hade rätt att med stöd av artikel 263 FEUF väcka talan direkt mot dessa rättsakter, vilka parten således får utstå följderna av utan att ha varit i stånd att begära att de skulle ogiltigförklaras. Denna allmänna princip måste enligt min mening tillämpas i ett fall som det i förevarande mål, såsom anges i föregående punkt. Jag anser således att tribunalen, trots den felaktiga rättstillämpning som nämns i punkt 63 ovan, gjorde en riktig bedömning när den konstaterade att Jiangsu har möjlighet att indirekt ifrågasätta lagenligheten av de bestämmelser som är föremål för invändningen om rättsstridighet.

66. För det femte har kommissionen även hävdad, om än i andra hand, att den enda grund som Jiangsu har åberopat till stöd för sitt överklagande är verkningslös, eftersom den är riktad mot bestämmelser som inte utgör den rättsliga grunden för den omtvistade förordningen. Den förordningen grundar sig i själva verket på artikel 8 i den grundläggande antidumpningsförordningen och på artikel 13 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Institutionerna har vidare hävdad att tribunalen felaktigt har tolkat den enda grund som Jiangsu har åberopat som en grund som syftar till att göra gällande att den omtvistade förordningen direkt strider mot de relevanta bestämmelserna i grundförordningarna, trots att talan inte innehåller någon sådan grund. Tribunalen har således dömt utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*).

67. Dessa argument kan inte godtas. Såsom framgår av den textuella analysen av talan i första instans bygger den enda grund som Jiangsu har åberopat vid tribunalen uttryckligen på ett åsidosättande av artiklarna 8.1, 8.9, 8.10 och 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och av artiklarna 13.1, 13.9, 13.10 och 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen, inom ramen för en invändning om rättsstridighet som har gjorts mot artikel 3.2 b i förordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i förordning nr 1239/2013. Tribunalen har följaktligen inte misstolkat Jiangsus talan och har inte dömt utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*). Vad gäller den verkningslösa karaktären hos invändningen om rättsstridighet vill jag påpeka att det faktiskt finns en viss överlappning mellan den enda grunden om ett åsidosättande av de nämnda bestämmelserna i grundförordningarna och nämnda invändning. Härav följer att ett bifallande av överklagandet såvitt avser den enda grunden redan i sig innebär att den omtvistade förordningen ska ogiltigförklaras. De ovannämnda relevanta bestämmelserna i grundförordningen och de bestämmelser som omfattas av invändningen om rättsstridighet har dock en direkt koppling på så sätt att – enligt de institutioners synsätt vars legitimitet Jiangsu har bestritt – de sistnämnda utgör ett genomförande av de förstnämnda där genomförandet kommer till konkret uttryck i den omtvistade förordningen. I denna kontext är det därför uppenbart att Jiangsu anfört en invändning om rättsstridighet riktad mot dessa bestämmelser. Det är vidare också ostridigt att det enbart indirekta konstaterandet av rättsstridigheten hos de bestämmelser i förordningarna nr 1238/2013 och nr 1239/2013 som är föremål för invändningen om rättsstridighet på grund av ett åsidosättande av de ovannämnda bestämmelserna i grundförordningarna leder till ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen vad gäller Jiangsu. Ovannämnda invändning är således inte verkningslös, enligt mening.

68. Av det ovan anförda följer att de första grunder som institutionerna har åberopat till stöd för sina överklaganden ska underkännas.

B. Grunderna rörande själva sakfrågan

69. Genom kommissionens andra, tredje och fjärde grund och rådets andra grund har institutionerna i sak bestridit tribunalens resonemang för att ogiltigförklara artikel 2 i den omtvistade förordningen vad Jiangsu beträffar. Dessa grunder kan delas upp i två delar.

1. Grunderna avseende ett åsidosättande av grundförordningarna

70. Kommissionens andra och tredje grund för överklagandet och den andra grundens första del i rådets överklagande avser den del av den överklagade domen (punkterna 115–152) där tribunalen konstaterade att grundförordningarna inte utgjorde en tillräcklig rättslig grund för att anta artikel 2 i den omtvistade förordningen.

a) Den överklagade domen

71. Tribunalen påpekade i punkterna 115–118 i den överklagade domen att situationen i förevarande fall inte omfattades av vare sig artikel 8.10 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.10 i den grundläggande antisubventionsförordningen eller av artikel 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen.

72. Tribunalen ansåg att dessa bestämmelser var de enda som i grundförordningarna reglerade frågan om införandet i tiden av de antidumpnings- och antisubventionstullar som skulle ha betalats om det inte hade gjorts ett åtagande som under tiden hade brutits eller återtagits och att situationen i förevarande fall inte motsvarade något av de fall som uttryckligen anges i grundförordningarna i detta avseende. Under dessa omständigheter måste det bedömas huruvida det inte fanns någon annan rättslig grund för antagandet av artikel 2 i den omtvistade förordningen.³⁵

73. Tribunalen fann därefter att av grundförordningarnas anförda systematik och syften framgår det dels att unionslagstiftarens avsikt var att lagstifta om de förfaranden som kan användas för att dra konsekvenserna av kommissionens återtagande av godtagande av ett åtagande, dels att denna avsikt från lagstiftarens sida har förverkligats genom ovannämnda (två par av) bestämmelser som nämns i punkt 71 ovan. Tribunalen utslöt således att det fanns andra bestämmelser i grundförordningarna utifrån vilka unionsinstitutionerna inom ramen för sina genomförandebefogenheter får kräva att berörda företag betalar samtliga tullar som ska betalas för de transaktioner som omfattas av åtagandefakturor som under tiden har ogiltigförklarats.³⁶

74. Framför allt utslöt tribunalen i punkt 138 i den överklagade domen att det är möjligt att härleda en sådan behörighet från ordalydelsen i artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen, enligt vilka tullar automatiskt ska tillämpas efter återtagandet av godtagandet av åtaganden. Enligt tribunalen föreskrivs en sådan automatisk tillämpning enbart inom de gränser som uttryckligen anges i de bestämmelser i grundförordningarna som anges i punkt 71 ovan. Tribunalen avvisade därefter institutionernas övriga argument i punkterna 139–151 i den överklagade domen.

³⁵ Se punkterna 119 och 130 i den överklagade domen.

³⁶ Se punkterna 132–137 i den överklagade domen.

b) Parternas argument

75. Institutionerna har bestridit tribunalens tolkning av de relevanta bestämmelserna i grundförordningarna och slutsatsen att det inte finns någon rättslig grund i dessa förordningar för att ta ut tullar på import som skett i strid med åtagandet före det formella återtagandet. I synnerhet har tribunalen helt bortsett från de ändringar av åtagandesystemet som följer av förordning nr 461/2004.³⁷

76. För det första³⁸ har institutionerna kritiserat tribunalen för att ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att, i förevarande fall, ha kvalificerat uppbörd av tullar på ovannämnda import som ”retroaktiv”. Tribunalen lämnade inte någon som helst motivering till denna påstådda retroaktivitet. Den påstådda retroaktiviteten strider dessutom mot begreppet retroaktiv verkan såsom det har tolkats i rättspraxis³⁹ och utgör en överträdelse av artikel 10.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 16.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen.

77. För det andra har kommissionen, med stöd av rådet,⁴⁰ hävdade att den överklagade domen bygger på felaktig rättstillämpning när det gäller tolkningen av artiklarna 8.1, 8.9, 8.10 och 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artiklarna 13.1, 13.9, 13.10 och 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Dessa bestämmelser i grundförordningarna – vilka är resultatet av de ändringar som gjorts av antidumpingbestämmelserna genom förordning nr 461/2004 – utgör en tillräcklig rättslig grund för uppbörd av tull på import för vilken ett åsidosättande av åtagandet har konstaterats.

78. Jiangsu har bestridit dessa grunder för överklagandet. För det första inför den omtvistade förordningen tullar med retroaktiv verkan och går på så sätt utöver vad som tillåtet enligt grundförordningarna. Tribunalen gjorde således en riktig bedömning då den fann att de förordningarna inte utgör en tillräcklig rättslig grund för antagandet av bestämmelserna i den omtvistade förordningen.

79. För det andra följer det av artiklarna 8.9 respektive 13.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och den grundläggande antisubventionsförordningen att vid ett åsidosättande av villkoren för ett åtagande ska de tullar som inte har tillämpats till följd av godtagandet av åtagandet automatiskt tillämpas på import som skett från och med den dag då åtagandet återtogts och inte på tidigare import. Jiangsu anser, liksom tribunalen, att inom ramen för det system som har inrättats genom grundförordningarna får tullar som går utöver de processuella begränsningar som fastställs i de bestämmelser som anges i punkt 71 inte införas retroaktivt på grund av att åtagandena har brutits. Kommissionen har inte någon som helst rätt enligt unionsrätten att ogiltigförklara fakturor och att förordna om att tullmyndigheterna ska ta ut tullar retroaktivt på tidigare import som har övergått till fri omsättning utan registrering och införa provisoriska tullar. Jiangsu har hävdade att det enda syftet med de ändringar som tillkom år 2004 var dels att göra det möjligt att återta ett åtagande och tillämpa tullen genom en enda

³⁷ Rådets förordning (EG) nr 461/2004 av den 8 mars 2004 om ändring av förordning (EG) nr 384/96 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen och av förordning (EG) nr 2026/97 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 77, 2004, s. 12).

³⁸ Se kommissionens andra grund för överklagandet och den andra grundens första del i rådets överklagande vilka avser punkterna 119, 129–132, 138, 140–147 och 151 i den överklagade domen.

³⁹ Institutionerna har hänvisat till domen av den 15 mars 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, punkt 178) och domen av den 19 juni 2019, C & J Clark International (C-612/16, ej publicerad, EU:C:2019:508, punkterna 52–58).

⁴⁰ Se den tredje grunden för överklagandet i mål C-439/20 med avseende på punkterna 119, 130–138, 140–147 och 151 i den överklagade domen.

rättsakt och på så sätt få ett slut på det mödosamma dubbla förfarande som tidigare gällde och som involverade såväl kommissionen som rådet, dels att fastställa tvingande tidsfrister för slutförandet av undersökningar av påstådda överträdelse av åtaganden.

c) Rättslig bedömning

80. Inledningsvis ska det erinras om att inom ramen för det åtagandesystem som har inrättats genom artikel 8 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13 i den grundläggande antisubventionsförordningen framgår det av punkt 1 i de artiklarna att under förutsättning att det preliminärt har fastställts att dumpning respektive subventioner och skada föreligger, får kommissionen godta ett åtagande som en exportör gör, om kommissionen är övertygad om att den skadliga verkan därigenom undanröjs.⁴¹

81. Verkningarna av att åtagandet godtas regleras uttryckligen i andra stycket i dessa bestämmelser. I de styckena föreskrivs att i sådana fall ska, under den tid som åtagandena är i kraft, provisoriska tullar som införts av kommissionen eller i förekommande fall slutgiltiga tullar *inte tillämpas* på relevant import av den berörda produkten när den tillverkas av de företag som avses i kommissionens beslut om godtagande av åtaganden.⁴²

82. I punkt 9 i ovannämnda artiklar i grundförordningarna regleras situationer där en part i ett åtagande bryter mot eller återtar åtagandet eller där kommissionen återtar sitt godtagande av ett åtagande. I dessa bestämmelser föreskrivs att kommissionen, i sådana fall, ska återta sitt godtagande av åtagandet och att den provisoriska tull (antidumpnings- eller utjämningstull) eller, i detta fall, de *slutgiltiga* tullar som *införts* av kommissionen *ska tillämpas automatiskt*.⁴³

83. Dessa bestämmelser i grundförordningarna är, i sin nuvarande form, resultatet av en reform som genomfördes genom ovannämnda förordning nr 461/2004.

84. Den centrala frågan i förevarande mål är den exakta räckvidden av verkningarna av att kommissionen återtar sitt godtagande av åtagandet, särskilt om det företag som har gjort åtagandet har brutit mot detta. Denna fråga kräver ett klagörande av giltigheten av bestämmelserna i artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen, där det föreskrivs att den slutgiltiga tull (antidumpnings- och utjämningstull) som införts av kommissionen "ska tillämpas" automatiskt i ett sådant fall. Syftet med att klargöra dessa bestämmelsers giltighet är att fastställa huruvida det, till följd av ett sådant återtagande, ska förhålla sig som så, att de slutgiltiga tullar som redan har införts ska tillämpas från början på den import från exportören för vilken åtagandet har brutits och som har skett från och med den dag då den slutgiltiga tullen infördes (institutionernas argument) eller enbart på import som skett efter det formella återtagandet av åtagandet (Jiangsus argument, som tribunalen har godtagit).

85. Frågan har en väsentlig betydelse för den angripna bestämmelsen i den omtvistade förordningen, det vill säga artikel 2, eftersom om de slutgiltiga antidumpnings- och utjämningstullarna enbart är tillämpliga för framtiden, såsom Jiangsu har hävdad, det vill säga enbart för import som skett från och med den dag då kommissionen återtog godtagandet av åtagandet, var det felaktigt av kommissionen att ogiltigförklara åtagandefakturorna för den

⁴¹ Åtagandet ska således i princip godtas innan den slutgiltiga antidumpnings- eller utjämningstullen införs.

⁴² Min kursivering.

⁴³ Adverbet "automatiskt" används i själva verket endast i artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen.

import som skett före återtagandet och, i avsaknad av en rättslig grund för detta, förordna om att de antidumpnings- och utjämningstullar som införts i förordningarna nr 1238/2013 och nr 1239/2013 skulle tas ut.

86. I detta sammanhang är det således nödvändigt att framför allt tolka bestämmelserna i artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Det ska i detta avseende erinras om att enligt fast rättspraxis ska vid tolkningen av en unionsbestämmelse inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i.⁴⁴ Även förberedelsearbetet inför antagandet av en unionsrättsbestämmelse kan ge relevanta upplysningar om tolkningen av densamma.⁴⁵

87. Ur bokstavlig synvinkel går det inte att utifrån en läsning av de aktuella bestämmelserna få ett avgörande svar på den centrala fråga som nämns i punkt 84 ovan, det vill säga om de slutgiltiga tullarna, efter det att godtagandet av åtagandet har återtagits, ska tillämpas från början eller enbart på den import som har skett efter återtagandet. I dessa bestämmelser anges i själva verket enbart att tullar (automatiskt) ska tillämpas, utan närmare precisering.

88. Artikel 9.4 (där det föreskrivs att kommissionen ska *införa* den slutgiltiga tullen), jämförd med artikel 8.1 andra stycket (där det föreskrivs att under den tid då åtagandet är i kraft ska slutgiltiga tullar *inte tillämpas* på relevant import) och artikel 8.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen (där det föreskrivs att om godtagandet av åtagandet återtas ska tullen *automatiskt tillämpas*), förefaller dock ur bokstavlig synvinkel vara fullt förenlig med en tolkning enligt vilken den slutgiltiga tull som ursprungligen *införts* ska upphävas om åtagandet godtas (*inte tillämpas*). Om godtagandet återtas på grund av att åtagandet har brutits är ett sådant upphävande inte längre motiverat för den import som har samband med överträdelsen, för vilken den redan införda tullen, vars tillämpning har upphävts, således *automatiskt ska tillämpas*. Samma resonemang gäller för motsvarande bestämmelser i den grundläggande antisubventionsförordningen.

89. Det är lämpligt att kortfattat gå in på bakgrunden till dessa bestämmelser, vilken parterna har fört omfattande diskussioner om. Såsom redan har nämnts är de relevanta versionerna i förevarande mål av artikel 8.1 och 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.1 och 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen resultatet av den reform som gjordes genom förordning (EG) nr 461/2004.

90. Av relevans i detta sammanhang är skäl 18 i förordning nr 461/2004, som innehåller relevanta uppgifter om tolkningen av de bestämmelser som har införts genom den förordningen och som senare har bekräftats i efterföljande versioner av grundförordningarna.⁴⁶

⁴⁴ Se, bland annat, dom av den 2 december 2021, kommissionen och GMB Glasmanufaktur Brandenburg/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-884/19 P och C-888/19 P, EU:C:2021:973, punkt 70 och angiven rättspraxis).

⁴⁵ Se, senast, dom av den 2 juni 2022, SR (Översättningskostnader i ett civilrättsligt förfarande) (C-196/21, EU:C:2022:427, punkt 33 och angiven rättspraxis).

⁴⁶ I detta skäl anges att "[o]m en part bryter mot eller återtar ett åtagande skall i enlighet med artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen [den som tidigare var i kraft] införas i enlighet med artikel 9 på grundval av de faktiska omständigheter som konstaterats i samband med den undersökning som ledde till att åtagandet gjordes. Denna bestämmelse har lett till ett tidskrävande, dubbelt förfarande som inbegriper både ett kommissionsbeslut om återtagande av godtagandet av åtagandet och en rådsförordning om återinförande av tullen. Eftersom denna bestämmelse inte ger rådet någon beslutanderätt när det gäller att införa en tull till följd av att ett åtagande bryts eller återtas eller när det gäller tullens nivå, bör bestämmelserna i artikel 8.1, 8.5 och 8.9 ändras i syfte att klargöra kommissionens skyldigheter och göra det möjligt att återta godtagandet av ett åtagande och införa tullen genom en enda rättsakt". Jag anser således att tribunalen gjorde fel när den avvisade relevansen av detta skäl i punkt 144 i den överklagade domen.

91. Av detta skäl framgår att syftet med reformen var att förenkla ett snårigt förfarande som innebar att två rättsakter skulle vidtas vid ett återtagande av godtagande av åtagandet, en av kommissionen (återtagandet) och en av rådet (införandet av tullar).

92. Det följer dock av en noggrann läsning av skälet att reformen faktiskt har lett till en betydande förändring. I det tidigare systemet ”återinförde” rådet tullen efter det att godtagandet av åtagandet hade återtagits. I systemet efter reformen är tullen däremot redan befintlig och det är enbart tillämpningen av denna som medges genom kommissionens nya samlade rättsakt. Härav följer att i det tidigare systemet var det tydligt att tullen – som skulle införas och som således inte fanns vid tidpunkten för återtagandet av godtagandet av åtagandet – inte objektivt kunde tillämpas på import som skett före återtagandet (och som inte heller hade införts), medan så inte längre är fallet i systemet efter reformen. I detta system existerar tullen redan och det är enbart tillämpningen av denna som bekräftas i den enda rättsakten till följd av återtagandet av godtagandet av åtagandet.

93. Bakgrunden till de aktuella bestämmelserna förefaller därför inte bara vara förenlig med den tolkning av bestämmelserna som nämns i punkt 88 ovan, utan verkar snarare tala för en sådan tolkning.

94. Vad därefter gäller analysen av det sammanhang som de aktuella bestämmelserna ingår i har denna spelat en avgörande roll i tribunalens bedömning. I den överklagade domen grundade tribunalen nämligen sin slutsats om att det inte fanns någon rättslig grund i grundförordningarna för antagandet av artikel 2 i den omtvistade förordningen i huvudsak på konstaterandet att den aktuella frågan – det vill säga, enligt tribunalens mening, ”införandet ... av antidumpnings- och antisubventionstullar som skulle ha betalats om det inte hade gjorts ett åtagande som under tiden hade brutits eller återtagits” – enbart omfattades av de bestämmelser i grundförordningarna som nämns i punkt 71 ovan, nämligen artiklarna 8.10 och 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artiklarna 13.10 och 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen.⁴⁷ Det var mot denna bakgrund som tribunalen sedan, i punkt 138 i den överklagade domen, avvisade den tolkning av de aktuella bestämmelserna som nämns i punkt 88 ovan.

95. Jag finner dock inte att tribunalens resonemang är övertygande i detta avseende.

96. Jag vill framför allt påpeka i detta avseende att tribunalens slutsats, enligt min mening, inte har något stöd i de skäl i grundförordningarna som nämns i punkterna 133–136 i den överklagade domen. Framför allt kan dessa skäl inte hänföra sig till de ändringar som infördes genom reformen genom förordning nr 461/2004, såsom kommissionen med rätta har påpekat, eftersom de redan fanns med i grundförordningarna före denna reform. Delar av dem hänför sig i stället till de bestämmelser som nämns i punkt 94 ovan och ger tolkningsnycklar i det avseendet.

97. Vad gäller artikel 8.10 i den grundläggande antidumpningsförordningen och motsvarande artikel 13.10 i den grundläggande antisubventionsförordningen är dessa, såsom framgår av skäl 14 respektive 12 i grundförordningarna, uttryckligen tillämpliga i två fall: vid ”misstanke om överträdelse” eller ”när ytterligare undersökningar är nödvändiga för att komplettera undersökningsresultaten”. Enligt dessa bestämmelser kan provisoriska tullar införas i sådana fall. I motsats till vad tribunalen har slagit fast reglerar inte dessa den retroaktiva tillämpningen av antidumpnings- och antisubventionstullar som skulle ha betalats om det inte hade gjorts ett

⁴⁷ Se punkterna 130, 137 och 141 i den överklagade domen.

åtagande som under tiden hade brutits eller återtagits.⁴⁸ Det rör sig enbart om bestämmelser som, i de båda ovannämnda situationerna, innebär att provisoriska åtgärder får vidtas på en så kallad "försiktighetsbasis". Som bevis för den omständigheten att dessa bestämmelser inte reglerar retroaktiv tillämpning av tullar är det faktum att de inte finns med i de artiklar i förordningarna som handlar om retroaktiv verkan, det vill säga artikel 10 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 16 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Av detta följer att dessa bestämmelser, i strid mot vad tribunalen anser, inte kan förverkliga "lagstiftarens avsikt att lagstifta om de förfaranden som kan användas för att dra konsekvenserna av [kommissionens] återtagande av godtagandet av ett åtagande".⁴⁹

98. Artikel 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och motsvarande artikel 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen reglerar däremot uttryckligen den retroaktiva tillämpningen av tullar om åtaganden har brutits eller återtagits. I dessa bestämmelser föreskrivs att i undantagsfall och om åtaganden har brutits eller återtagits får slutgiltiga tullar tas ut retroaktivt på import som skett innan provisoriska åtgärder började tillämpas, inom en tidsfrist på 90 dagar och under förutsättning att nämnda import har registrerats. Enligt de bestämmelserna får därmed slutgiltiga tullar tas ut, i undantagsfall om åtaganden har brutits eller återtagits, inte först från och med den dag då de infördes utan även långt tidigare, det vill säga 90 dagar innan de *provisoriska åtgärderna* började tillämpas. Härav följer att de bestämmelserna inte bara tillåter en sådan tolkning av artikel 8.1 och 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.1 och 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen som anges i punkt 88 ovan, utan snarare förefaller tala för denna tolkning. De innebär i själva verket att slutgiltiga tullar får tas ut retroaktivt, om ett åtagande har brutits eller återtagits, långt före den tidpunkt då de infördes. Ur systematisk synvinkel följer att punkterna 1 och 9 ovan av desto större anledning ska tolkas så, att slutgiltiga tullar ska få tas ut, om åtagandet har brutits, från och med den dag då de infördes.

99. Av ovanstående överväganden följer att den tolkning som har gjorts i punkterna 130, 137, 138, 141 och 144 i den överklagade domen av artiklarna 8.10 och 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artiklarna 13.10 och 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen grundas på felaktig rättstillämpning.

100. Med detta sagt är det det teleologiska argumentet som på ett avgörande sätt har fått mig att föredra den tolkning av artikel 8.1 och 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.1 och 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen som nämns i punkt 88 ovan.

101. Jag anser att den tolkning av bestämmelserna som Jiangsu har föreslagit och som tribunalen har godtagit leder till att den ändamålsenliga verkan hos det åtagandesystem som föreskrivs i grundförordningarna går förlorad och på ett betydande sätt minskar de ekonomiska konsekvenserna för företag som bryter mot ett åtagande som de har gjort. Företagen skulle i sådana fall enbart få utstå konsekvenser för framtiden och inte för det förflutna. En sådan tolkning skulle avsevärt minska den avskräckande effekt som de negativa konsekvenserna av att bryta mot ett åtagande bör ha för de företag som erbjuder detta och därmed kraftigt minska deras incitament att iaktta åtagandet. Vilket intresse kan ett företag ha av att iaktta ett åtagande om företaget vet att det hursomhelst inte kommer att få utstå några konsekvenser för det förflutna om det bryter mot detta?

⁴⁸ Se punkt 130 i den överklagade domen.

⁴⁹ Se punkt 137 i den överklagade domen.

102. Jag delar därför inte tribunalens uppfattning i punkt 151 i den överklagade domen, där tribunalen använder sig av ett av Jiangsus argument,⁵⁰ att återtagandet av åtagandet i sig skulle utgöra en tillräckligt betydande sanktion för att åtagandet har brutits. Tvärtom delar jag kommissionens uppfattning att den exporterande tillverkaren och importören, i förevarande fall, var fullt medvetna om överträdelsen och att det därför inte finns någon anledning av skydda dem mot införandet av tullar.

103. För övrigt har det redan tydligt framhållits i rättspraxis dels att det grundläggande syftet med åtagandebestämmelserna i grundförordningarna är att säkerställa att dumpningens skadliga verkan för unionsindustrin undanröjs, dels att detta syfte huvudsakligen grundar sig på exportörens samarbetskyldighet och på övervakningen av att åtagandet som exportören förbundit sig till efterlevs på ett korrekt sätt, inom ramen för det förtroendeförhållande som låg till grund för kommissionens beslut att godta åtagandet.⁵¹

104. Jag anser således att det är oförenligt med ovannämnda rättspraxis att tolka bestämmelserna i grundförordningen så, att de avsevärt minskar incitamenten att fullgöra det åtagande som har gjorts och att samarbeta inom ramen för ett förtroendeförhållande med kommissionen, genom att på ett märkbart sätt minska konsekvenserna av att åtagandet åsidosätts.

105. Av det ovan anförda följer att, enligt min mening, ska artikel 8.1 andra stycket och 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.1 andra stycket och 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen tolkas så, att de slutgiltiga antidumpnings- respektive utjämningstullar som har införts enligt artikel 9.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen eller artikel 15.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen ska upphävas med avseende på import som hör till åtagandet om kommissionen har godtagit åtagandet. Om kommissionen återtar godtagandet eftersom åtagandet har brutits, är ett sådant upphävande inte längre motiverat för den import som har samband med det brutna åtagandet, på vilken den redan införda tull, vars tillämpning har upphävts, automatiskt ska tillämpas. Härav följer att återtagandet av godtagandet av åtagandet, till följd av att åtagandet har brutits, leder till att de slutgiltiga tullar som ursprungligen har införts för den import som hör till det brutna åtagandet automatiskt ska tillämpas, vilket innebär att de slutgiltiga antidumpnings- och utjämningstullarna för denna import per automatik ska betalas från början.

106. Enligt min mening påverkas inte denna tolkning av Jiangsus argument att om den skulle godtas skulle slutgiltiga tullar få tas ut från början efter det att åtagandet har återtagits inte bara i fall där företaget har brutit mot åtagandet utan även om kommissionen beslutar, inom ramen för det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har enligt rättspraxis, att återta åtagandet av andra skäl, till exempel när det inte längre är praktiskt genomförbart eller till och med när det är den exporterande tillverkaren som vill återta åtagandet.

107. Jag vill påpeka i detta avseende att även om kommissionen, såsom framgår av rättspraxis,⁵² har ett utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att avgöra huruvida finns skäl att återta godtagandet av rättspraxis, framgår det av samma rättspraxis att detta utrymme för skönsmässig bedömning ska utövas i enlighet med proportionalitetsprincipen. Detta innebär att (de negativa) konsekvenserna av utövandet av detta utrymme ska stå i proportion till det intresse

⁵⁰ Se punkt 151 i den överklagade domen, där det hänvisas till punkt 125 i denna.

⁵¹ Se, med hänvisning till artikel 8 i den grundläggande antidumpningsförordningen, dom av den 22 november 2012, Usha Martin/rådet och kommissionen (C-552/10 P, EU:C:2012:736, punkt 36 jämförd med punkt 24).

⁵² Se dom av den 22 november 2012, Usha Martin/rådet och kommissionen (C-552/10 P, EU:C:2012:736, punkt 32).

för vilket det utrymmet utövas. Såsom framgår av övervägandena i punkterna 101–104 ovan är det i förevarande fall förenligt att från början ta ut de slutgiltiga tullarna på den import som hör till det brutna åtagandet, på grund av att åtagandet har brutits av det företag som har erbjudit detta.

108. Sammanfattningsvis följer det för det första av det ovan anförda att mot bakgrund av den tolkning som föreslås i punkt 105 ovan förekom det inte någon retroaktiv tillämpning av de slutgiltiga antidumpnings- och utjämningstullarna i förevarande fall, till följd av att godtagandet av det åtagande som Jiangsu erbjudit återtog på grund av att åtagandet hade brutits. Härav följer att punkterna 129–132, 138 och 141 i den överklagade domen bygger på felaktig rättstillämpning och att överklagandena ska bifallas såvitt avser kommissionens andra grund och den andra grundens första del i rådets överklagande.

109. För det andra bygger den överklagade domen på felaktig rättstillämpning när det gäller tolkningen av artiklarna 8.1, 8.9, 8.10 och 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artiklarna 13.1, 13.9, 13.10 och 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen, vilket innebär att kommissionens överklagande ska vinna bifall även såvitt avser den tredje grunden.

2. Grunderna rörande invändningen om rättsstridighet

110. Genom den fjärde grunden för kommissionens överklagande och den andra grundens andra del för rådets överklagande har institutionerna ifrågasatt punkterna 153–158 i den överklagade domen där tribunalen godtog Jiangsus invändning om rättsstridighet när det gäller artikel 3.2 b i förordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i förordning nr 1239/2013 och slog fast att de bestämmelserna inte var tillämpliga i förevarande fall. I punkt 157 i den domen grundade tribunalen sitt beslut att bifalla denna invändning på två argument som hänför sig till resonemanget i punkterna 128–140 i samma dom.

111. Som första argument anser tribunalen att de bestämmelser som är föremål för invändningen om rättsstridighet inte omfattas av de fall som avses i de angivna bestämmelserna i punkt 94 ovan, vilka enbart reglerar införandet av antidumpnings- och antisubventionstullar som skulle ha betalats om det inte hade gjorts ett åtagande som under tiden hade brutits eller återtagits. I detta avseende följer det emellertid av punkterna 95–99 ovan att denna analys från tribunalens sida bygger på felaktig rättstillämpning, enligt min mening. Den kan därför inte ligga till grund för invändningen om rättsstridighet. Av samma skäl ska även det andra argument som har framförts i samma punkt i den överklagade domen och som grundar sig på grundförordningarnas allmänna systematik underkännas. Det argumentet grundar sig också på den analys som tribunalen tidigare har gjort, vilken bygger på felaktig rättstillämpning.

112. Jag anser däremot att behörigheten att anta de bestämmelser som är föremål för invändningen om rättsstridighet, såsom kommissionen har hävdad, faller inom ramen för befogenheten att i förordningen om införande av antidumpnings- eller utjämningstullar fastställa ”villkor[en]” för uttag av sådana tullar, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 14.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 24.1 i den grundläggande antisubventionsförordningen, såsom de har tolkats i rättspraxis.⁵³

⁵³ Se, med avseende på artikel 14.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen, dom av den 15 mars 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, punkterna 57–60).

113. Av det ovan anförda följer att överklagandena ska vinna bifall såvitt avser kommissionens fjärde grund och den andra grundens andra del för rådets överklagande och att den överklagade domen därför ska upphävas i sin helhet.

VI. Talan i första instans

114. Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol kan domstolen, om den upphäver tribunalens avgörande, själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande.

115. Jag anser att så är fallet i förevarande situation. Det följer i själva verket av ovanstående överväganden och särskilt av den tolkning av artikel 8.1 och 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen samt artikel 13.1 och 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen som jag har föreslagit i punkt 105 ovan att i motsats till vad tribunalen har konstaterat kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den enda grund som Jiangsu har åberopat i första instans om ett åsidosättande av artiklarna 8.1, 8.9, 8.10 och 10.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artiklarna 13.1, 13.9, 13.10 och 16.5 i den grundläggande antisubventionsförordningen, vilken grundar sig på den invändning om rättsstridighet som har gjorts med avseende på artikel 3.2 b i förordning nr 1238/2013 och artikel 2.2 b i förordning nr 1239/2013.

VII. Rättegångskostnader

116. Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet bifalls och domstolen själv slutligt avgör saken. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Under dessa omständigheter föreslår jag att domstolen ska förplikta Jiangsu, den tappande parten, att ersätta kommissionens och rådets rättegångskostnader i första instans och i förevarande mål om överklagande, eftersom kommissionen och rådet har yrkat detta.

VIII. Förslag till avgörande

117. Mot bakgrund av ovanstående överväganden föreslår jag att domstolen ska meddela följande dom:

- Domen från Europeiska unionens tribunal av den 8 juli 2020, Jiangsu Seraphim Solar System/kommissionen (T-110/17, EU:T:2020:315), ogiltigförklaras.
- Den talan som Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd har väckt vid tribunalen i mål T-110/17 avvisas.
- Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd förpliktas att ersätta de rättegångskostnader som uppstått för Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd i första instans och i målet om överklagande.